

THE EXPRESSION OF NATIONALISM IN THE WORK OF ABDULLAH SHER

Sayora Khaknazarovna Abdurahmonova,
Senior Teacher
Fergana State University

Abstract: Abdullah Sher is a versatile artist, and when we look at his work, we feel the national spirit and nationalism that runs through his poems. The themes of the poet's poems are diverse, mainly reflecting the simplicity, diligence and integrity of the Uzbek people. The poet's work reflects the boundless love and respect of our people for the Motherland. In his poems, which are full of special love for the Motherland, the poet expressed the landscapes of the Motherland, endless steppes, beautiful corners, villages and their beautiful nature in simple and familiar words familiar to every reader.

АБДУЛЛА ШЕР ИЖОДИДА МИЛЛИЙЛИК ИФОДАСИ

Сайёра Хақназарова Абдурахмоновна
Катта ўқитувчи
Фарғона давлат университети

Абдулла Шер серкирра ижодкордир, унинг ижодига назар солган саримиз шеърларига йўғрилган миллий руҳни ва миллийликни ҳис этамиз. Шоирнинг шеърларида қаламга олинган мавзулар ранг- барангdir, унда асосан ўзбек халқининг сoddадилиги, меҳнаткашлиги, беғуборлиги ўз ифодасини топган. Шоир ижодида халқимизнинг Ватанга бўлган чексиз муҳаббати ва эҳтироми ҳам акс этирилган. Ватанга ўзгача муҳаббат туйғулари билан йўғрилган шеърларида, шоир Ватан манзараларини, бепоён далаларини, сўлим гўшаларини, қишлоқлар ва уларнинг гўзал табиатини оддий ва содда, ҳар бир китобхонга таниш сўзлар орқали ифода этган.

Шоир ўз ижодида халқимиз характеристини ёрқин ва теран фикрлар ифодаси орқали баён эта олган. Унинг миллийлик билан йўғрилган асарларини ўқиган китобхон кўз ўнгидаги халқимизнинг меҳнаткаш, сoddадил фазилатлари намоён бўлади. Адаб ижодида Ватанимизнинг сўлим гўшалари, бепоён далалари, гўзал манзараларини ифодалаш баробарида, асарларига миллийлик ифодасини ҳам жо эта олган. Ижодкор шеърларини ўқиши жараёнида китобхон қалбига ўзбекона миллий руҳ ҳам сингиб боради:

Орзунинг сандиқлари бўшаб бормоқда бир-бир,
Қани гавҳар, забарждад, қани заррин заҳира?!
Қолган йўлумда энди дуч келмас менга Хизр,
Айланмагай бу палос учар гиламга сира.
Қизғалдоқли томини хилпиратган ул гўша
Болалигим достонин куйлаб турар осмонга;
Сомоншувоқдан чиққан исмалоқ, буғдой – ўша,
Фақат оёғим етмас бугун ёғоч нарвонга.

Ушбу мисраларни ўқиган китобхон кўз ўнгида бевосита қишлоқ манзаралари билан бирга, қишлоқнинг танти, меҳнаткаш, беғубор одамлари ҳам намоён бўлади. Шоир асарларида инсонларнинг маънавий дунёси, ўй- истаклари, интилишлари ўзига хос поэтик маҳорат билан ифодаланган. Адаб ўз асарлари орқали ўзи туғилиб ўсган юртнинг сурори, тароватини, ҳамда халқининг самимияти, руҳиятини ўзига хос ифода билан адабиётимизга олиб киришга муваффақ бўлган ижодкорлардан ҳисобланади.

Шоир “Ёз” шеърида ёз тароватини тасвирлаш орқали Ватан манзараларини юксак шоирона маҳорат билан куйлайди, ижодкор табиатни тараннум этиш баробарида, ўз мисраларига халқимизга хос бўлган хис-туйғуларни, ички кечинмаларни, ҳиссиётларини ҳам мужассам этади. Адаб асарларининг асосий ғояси ва қаҳрамонлари, оддий, камтар ўзбек халки ва унинг пок, беғубор кечинмалариdir.

Гоҳ арава ўтса ирмоқдан
Кўпrik сувни тўлдирап хасга.
Тўнтарилган тарғил пучмоқдан
Тўқилади аланга пастга.
Ўримини кутар бош эгиб,
Пайкалларда қуюқ, сара дон.
Пешиндан сўнг уфққа тегиб,
Қайтиб келар яна саратон.

Адаб юртимиз фаслини шундай маҳорат билан тасвирлайди, уни ўқиган китобхон, ўзининг иссиқ кунларида, ўрим пайкалларида тасаввур қиласи. Абдулла Шер лирикасида Ватан мавзусидаги шеърлар кўп учрайди. Шоирнинг лирик қаҳрамони инсоният ва ер куррасининг тақдери, Ватанининг бугуни ва келажаги тўғрисида куйибишиши, қайғуриши, беҳаловатлик, безовталиқ билан яшавочи ўзбек халқидир. Ватан ва халқининг келажагини, ўтмиши ва бугуни билан юраги жўш уриб турган образлар адаб асарларининг асосий қаҳрамонларидир. Шоир нозик мисралар орқали халқимиз қалб түғёнлари, ички ҳиссиётлари ва руҳиятини кўз ўнгимизда гавдалантириб бера олган ижодкорлардан ҳисобланади. „Манзарали дарахтлар“ шеърида шоир шахар кўчаларини, ундаги дарахтларни инсон ҳислари билан ҳамоҳанг тарзда ифодалайди, мисраларни ўқиган сарингиз юрагингизни алланечук нотаниш туйғулар қамраб олади:

Савлат тўкиб яшайди манзарали дарахтлар
Хиёбону кўчалар, зиёратбоп жойларда.
Ҳар сахарда фаррошлар сув сепишар, ярақлар –
Чангга ботган барглари ёз-ёғинсиз ойларда.
Печакларнинг севгиси уларга ёт бир умр,
Атрофида унмайди бирор бегона гиёх.
Сувлар ҳам лойқа эмас, уруғ ташимас бир қур –
Бетон ариқ бўйида силкинмас ялпиз, қиёқ.

Шоир жимжимадор сўзлардан фойдаланмайди, балки халқона содда тил ва содда қочиримлар унинг асарлари сюжетини ташкил қиласи. Шеърдаги ҳислар жилваси, туйғулар манзараси ва теран фикрлар қалбимизнинг туб-тубига сингиб бориб, уни жунбушга келтиради. Шоир асарларини ўқиган саримиз Ватанга бўлган муҳаббатимиз юксалаверади, содда, меҳнатсевар халқимизга севгимиз ортаверади, чунки шоир бизни сехрли, жилвадор мисралари билан мафтун қила олди ва биз унинг шеърлар дунёсида бирга сайр қилдик.

Ижодкорлик оллоҳ томонидан берилган буюк нерьматдир, унинг мевалари эса адибларни бизга тақдим қилаётган асарлари ҳисобланади. Асарларини китобхон юрагига, қалбига сингдира олган ижодкоргина хақиқий ёзувчи бўла олади, ишонаманки, Абдулла Шер асарлари ҳам узоқ йиллар давомида китобхонларни ром қила олган, туйғуларини жунбушга келтира олган асарлар сифатида узоқ йиллар қалбларда муҳрланиб қолади.

Адабиётлар:

1. Абдулла Шер “Мўжизавийлик ва хаёлийлик” мақоласи “Ўзбекистон адабиёти ва санъати” газетасининг 2013 йил № 14 сон
2. Абдулла Шер. “Оқ булатдан томган томчилар”. Хуршид Даврон кутубхонаси. 2015 йил 5 август.
3. Абдулла Шер “Шеърлар” Хуршид Даврон кутубхонаси. 2016 йил, август.